

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 17 maja 2016 r.
sprawy **A. K.**,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 listopada 2015 roku,
sygn. II AKa [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 12 czerwca 2015 r, sygn. XVIII K [...].

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. na podstawie § 4 i § 17 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. B., Kancelaria Adwokacka w Ł., kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23 % podatku VAT, jako obrońcy z urzędu wyznaczonemu w postępowaniu kasacyjnym za sporządzenie i wniesienie kasacji,**
- 3. zwolnić skazanego A. K. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 12 czerwca 2015 roku, sygn. XVIII

K [...], uznano A. K. winnym popełnienia czynu wypełniającego dyspozycję art. 189 § 3 k.k. i za ten czyn na podstawie tego przepisu wymierzono mu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto sąd uznał oskarżonego winnym czynu wypełniającego dyspozycję art. 245 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. W miejsce kar jednostkowych sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz zaliczył na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie,

Sąd Apelacyjny w [...] po rozpoznaniu apelacji obrońcy wyrokiem z 24 listopada 2015 r., II AKa [...], utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

W wywiedzionej kasacji obrońca skazanego R. Z. zarzuciła wyrokowi sądu odwoławczego rażącą obrazę przepisów prawa materialnego, przepisu art. 189 § 3 k.k., poprzez błędną rozszerzającą wykładnię znamienia „szczególne udręczenie” i w konsekwencji błędne zastosowanie do czynu zarzucanego oskarżonemu A. K. naruszenia art. 189 § 3 k.k. zamiast art. 189 § 1 k.k., co miało istotny wpływ na treść wyroku, gdyż spowodowało wymierzenie znacznie surowszej kary - czyn z art. 189 § 3 k.k. jest zbrodnią a z art. 189 § 1 k.k. - występkiem, co wiąże się z wyższą karą pozbawienia wolności i wyższym stopniem społecznej szkodliwości, a w konsekwencji wymierzeniem surowszej kary.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Jak trafnie zauważył prokurator w odpowiedzi na kasację, zmierza ona w istocie do podważenia poprawności dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych. Ustalenie, że sposób traktowania pokrzywdzonej w czasie, w którym była pozbawiona wolności, przez sprawców, w tym skazanego, wiązał się ze szczególnym udręčeniem, należy do sfery faktów. Tymczasem jak wiadomo, podnoszenie błędu co do ustaleń faktycznych jest niedopuszczalne w kasacji, jako nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia.

Po drugie, trzeba zauważyć, że zarzut dotyczący tej kwestii znalazł się w apelacji obrońcy i był przedmiotem kontroli odwoławczej. Sąd Apelacyjny na s. 4-5 pisemnego uzasadnienia wyroku podał powody, dla których zasadne było ustalenie, że pozbawienie pokrzywdzonej wolności wiązało się ze szczególnym udręczeniem. Wskazano tam też na rolę A. K. w zadawaniu pokrzywdzonej fizycznych i psychicznych cierpień, tj. groźby pozbawienia życia oraz motywowanie współoskarżonego W. C. do groźb i aktów przemocy. W ocenie Sądu Najwyższego sposób rozważenia tego zarzutu apelacyjnego jest w pełni poprawny, a zawarta tam argumentacja przekonująca. Brak więc podstaw do dopatrywania się naruszenia prawa w postępowaniu Sądu Apelacyjnego.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.